

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 458 af 22. December 1939 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning og Opkrævning af Indkomst- og Formueskat til Staten indførtes der paa visse Punkter, hvor Forholdene i særlig Grad talte derfor, en Række Ændringer i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Bestemmelserne i Loven af 22. December 1939, der kun havde Gyldighed for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42, er med visse Ændringer og Tilføjelser gentaget i en Række Love, senest Lov Nr. 591 af 21. December 1945, hvorved Bestemmelsernes Gyldighed er udstrakt til de efterfølgende Skatteaar, til og med Skatteaaret 1946—47. Ved Lov Nr. 517 af 22. December 1942, d. v. s. fra og med Skatteaaret 1943—44 foretoges der imidlertid en Opdeling af de paagældende Bestemmelser saaledes, at en Del af disse blev gjort permanente, medens andre, der særlig søgte deres Begrundelse i de under Krigen og Besættelsen herskende økonomiske Forhold, eller som dog vilde kunne praktiseres ved et enkelt Aars Skatteligning uden nødvendige Konsekvenser for de efterfølgende Aars Ligninger, kun vedtoges som gældende for et enkelt Skatteaar ad Gangen. Loven af 22. December 1942 danner derfor Udgangspunktet for de efterfølgende Love og ligeledes for nærværende Lovforslag.

Da de af Krigen og Besættelsen skabte særlige Konjunkturer, som tildels har motiveret Indførelsen af de nævnte midlertidige Bestemmelser, fremdeles gør sig gældende, foreslaas ved nærværende Lovforslag Bestemmelserne i §§ 5—7 og §§ 9—11 i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 samt den ved Lov Nr. 591 af 21. December 1945 indførte midlertidige Bestemmelse om Værdiansættelsen ved Formueopgørelsen af udbetalte eller tilgodehavende Tingsskadeforsikring, jfr. § 15 i Lovbekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1946, opretholdt som gældende ogsaa ved Ligningen for Skatteaaret 1947—48.

Hvad angaar Bestemmelserne i § 4 i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 vedrørende Beskatning af Fortjeneste eller Tab ved Realisation af Aktier m. v., der er anskaffet som Anlægspapirer, da er disse Bestemmelser i Overensstemmelse med den Udtalelse, der blev afgivet af Finansministeren under Rigsdagsbehandlingen af

Forslaget til Loven om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan, ikke foreslaaet forlænget.

Som ny § 4 i Loven af 19. December 1942 har man foreslaaet indsat Bestemmelser, der ændrer Reglerne i Statsskatteovens § 8, om Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed og om Fradrag for hjemmeverdende Børn.

De foreslaaede Regler om Børnefradraget er i Overensstemmelse med de Regler, der indførtes som gældende for Skatteaaret 1946—47 ved § 2, Stk. 4 i Lov Nr. 134 af 20. Marts 1946 om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1946—47, og naar disse Regler nu foreslaas overflyttet til Loven om Ændring af Ligningsreglerne, skyldes det Ønsket om dels at faa disse Bestemmelser placeret i Sammenhæng med de nu foreslaaede Bestemmelser om Ændring af Reglerne for Beregning af Hustrufradraget, dels at faa begge Forslag fremsat paa et saa tidligt Tidspunkt, at deres eventuelle Gennemførelse kan ske inden Paa-begyndelsen af Ligningen for Skatteaaret 1947—48.

Med Hensyn til den foreslaaede Ændring af Reglerne for Beregningen af Fradraget for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed bemærkes følgende:

Den Diskussion om Betimeligheden af de i den gældende Skattelovgivning indeholdte Regler om Sambeskatningen af Ægtefæller, der navnlig fra Kvindeorganisationernes Side har været rejst, og som ofte har været ført frem i Dagspressen, har under den nu herskende Mangel paa Arbejdskraft vundet en forøget Aktualitet, idet det — og utvivlsomt med en vis Ret — gøres gældende, at de nugældende Bestemmelser medfører en saa kraftig Beskatning af den gifte Kvindes Indtægt ved Selverhverv, at det, naar henses til de Ekstraudgifter i Husholdningen, som hendes Arbejde uden for Hjemmet medfører, ofte ikke vil kunne betale sig for hende at søge saadant Arbejde eller at bibeholde det, hun allerede har. Medens den principielle Standpunkttagen til Sambeskatningsproblemet formenes i første Række at burde overlades den siddende Skattelovskommission, melder der sig det Spørgsmaal, om man ikke uden en saadan principiel Stillingtagen til Problemet som Helhed, gennem en Ændring af Reglerne for Beregningen